

Descoperirile arheologice de la Podul Mодоș

În anul 1976, lucrările efectuate în apropierea Podului Mодоș au scos la iveală o necropolă din care au putut fi cercetate patru morminte.

Din mormintele M1 și M2 au fost recuperate două scări de șea din fier alcătuite fiecare din trei elemente constitutive, o sabie ruptă în două, o zăbală din fier cu barele îndoite în formă de „S”, piese mărunte din bronz, fragmente dintr-o oală-borcan, două fragmente de garnituri de centură din bronz, două fragmente ale unui cuțit de fier și o monedă din vremea lui Commodus.

În mormântul M3 s-au găsit oase umane și de animal (cal), fragmente dintr-un borcănaș din pastă de culoare roșie-cărămizie, cu linii în val și linii paralele, orizontale.

Mormântul M4 aparținea unui bărbat. Mormântul avea o adâncime 1,1-1,3m, lungimea de 2m și lățimea de 0,85m. Scheletul, întins pe spate, cu brațele de-a lungul corpului, avea o lungime de 1,73m. Acesta avea ca inventar: o cataramă de fier, plasată deasupra capului, câte o cataramă dreptunghiulară de bronz în dreptul coatelor iar alte două de o parte și de alta a bazinului, o cataramă de bronz dreptunghiulară și agățătoarea de la curea sub cotul drept, un pumnal de fier ce probabil a avut și o teacă de lemn în dreptul femurului drept, un pandantiv cu decorație antropomorfă, la picioare un mic vas de lemn cu cercuri din fier, un amnar și un fragment de amnar, ambele lipite de pumnal.

Toate cele patru schelete erau orientate cu capul spre vest iar obiectele descoperite în aceste morminte pot fi atribuite cel mai probabil slavilor și avarilor târzii. Pe baza inventarului necropola de inhumație de la Timișoara-Podul Mодоș a fost integrată cronologic în perioada a doua jumătate a secolului VIII – prima jumătate a secolului IX.

Bibliografie:

BEJAN, Adrian, *Banatul în secolele IV-XII*, Ed. de Vest, Timișoara, 1995, p. 79-80.